

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 9. júla 2009*

V spojených veciach T-246/08 a T-332/08,

Melli Bank plc, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: pôvodne R. Gordon, QC, J. Stratford a M. Hoskins, barristers, R. Gwynne a T. Din, solicitors, neskôr D. Anderson, QC, M. Hoskins, S. Gadhia, D. Murray a M. Din, solicitors,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop a E. Finnegan, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporujú:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, E. Belliard a L. Butel, splnomocnení zástupcovia,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: V. Jackson, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Lee, barrister,

a

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: S. Boelaert a P. Aalto, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

ktorých predmetom je, vo veciach T-246/08 a T-332/08, zrušenie bodu 4 tabuľky B prílohy rozhodnutia Rady 2008/475/ES z 23. júna 2008, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 163, s. 29), v rozsahu, v akom sa týka Melli Bank plc, a vo veci T-332/08 prípadne aj vyhlásenie o neuplatniteľnosti článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, s. 1),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová (spravodajkyňa), sudcovia K. Jürimäe
a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. januára 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- ¹ Žalobkyňa, Melli Bank plc, je akciovou spoločnosťou zaregistrovanou v Spojenom kráľovstve, kde má aj svoje sídlo. Povolil a spravuje ju Financial Services Authority (úrad pre finančné služby v Spojenom kráľovstve, ďalej len „FSA“). Svoju bankovú činnosť v Spojenom kráľovstve začala vykonávať 1. januára 2002 v dôsledku transformácie pobočky patriacej banke Bank Melli Iran (ďalej len „BMI“) v tomto štáte. BMI, materská spoločnosť vlastniaca celé základné imanie žalobkyne, je iránskou bankou kontrolovanou štátom.

Reštriktívne opatrenia voči Iránskej islamskej republike

- 2 Predmetné veci boli začaté v dôsledku reštriktívnych opatrení zavedených s cieľom vyvinúť nátlak na Iránsku islamskú republiku a prinútiť ju tak ukončiť jej činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia alebo vývoja nosičov jadrových zbraní (ďalej len „šírenie jadrových zbraní“).
- 3 Dotknutý režim má svoj základ v rámci Organizácie spojených národov. Dňa 23. decembra 2006 Bezpečnostná rada Organizácie spojených národov (ďalej len „Bezpečnostná rada“) prijala rezolúciu č. 1737 (2006), ktorej príloha taxatívne vymenúva osoby a subjekty, ktoré sa podieľajú na šírení jadrových zbraní a ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje (ďalej len „finančné prostriedky“) majú byť zmrazené. Zoznam uvedený v prílohe rezolúcie č. 1737 (2006) bol následne aktualizovaný viacerými rezolúciami, a to najmä rezolúciou Bezpečnostnej rady č. 1747 (2007), ktorou boli zmrazené finančné prostriedky iránskej banky Bank Sepah a jej dcérskej spoločnosti v Spojenom kráľovstve, Bank Sepah International plc. Spoločnosti BMI ani žalobkyne sa netýkali opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov, ktoré prijala Bezpečnostná rada.
- 4 Okrem iného, podľa bodu 10 rezolúcie Bezpečnostnej rady č. 1803 (2008) z 3. marca 2008 Bezpečnostná rada žiada „všetky štáty, aby boli obozretné, pokiaľ ide o činnosti vykonávané finančnými inštitúciami nachádzajúcimi sa na ich území so všetkými bankami usadenými v Iráne, konkrétne bankou Melli a bankou Saderat, ako aj s ich pobočkami a expositúrami v zahraničí na účely zabránenia, aby tieto činnosti prispeli k [šíreniu jadrových zbraní]“.
- 5 Pokiaľ ide o Európsku úniu, rezolúcia č. 1737 (2006) bola vykonaná spoločnou pozíciou Rady č. 2007/140/SZBP z 27. februára 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 61, s. 49). Jej článok 5 ods. 1 písm. a) stanovuje zmrazenie všetkých prostriedkov patriacich osobám a subjektom uvedeným v rezolúcii Bezpečnostnej rady č. 1737 (2006), ako aj všetkých finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, ktoré tieto osoby alebo subjekty vlastní, držia alebo kontrolujú, či už priamo alebo nepriamo. Článok 5 ods. 1 písm. b) spoločnej pozície č. 2007/140 okrem iného stanovuje, že

rovnaké opatrenia sa uplatnia na osoby alebo subjekty, ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou osôb alebo subjektov podieľajúcich sa na šírení jadrových zbraní, sú ich priamymi spoločníkmi alebo podporujú toto šírenie. Podľa článku 7 ods. 2 spoločnej pozície č. 2007/140 zoznam osôb alebo subjektov, ktorých sa týkajú opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov na základe článku 5 ods. 1 písm. b) toho istého textu, vypracúva a mení Rada na základe jednomyselného rozhodnutia.

- 6 V rozsahu, v akom sú dotknuté právomoci Európskeho spoločenstva bola rezolúcia č. 1737 (2006) vykonaná nariadením Rady č. 423/2007, ktorého obsah je v podstate zhodný s obsahom spoločnej pozície č. 2007/140. Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 423/2007 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov osôb, subjektov alebo organizácií (ďalej len „subjekty“) určených Bezpečnostnou radou. Článok 7 ods. 2 tohto nariadenia upravuje rovnaké opatrenia, pokiaľ ide o subjekty, ktoré Rada Európskej únie označila za zúčastnené na šírení jadrových zbraní podľa článku 5 ods. 1 písm. b) spoločnej pozície č. 2007/140. Najmä, článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektov, ktoré boli uznané za zúčastnené na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 423/2007, priamo s nimi spojené alebo ich podporujúce. Subjekty, ktorých sa týka opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, sú uvedené v prílohe V tohto nariadenia.
- 7 S výhradou článku 7 nariadenia č. 423/2007, články 9 a 10 tohto nariadenia v podstate umožňujú oprávneným orgánom členských štátov, aby uvoľnili zmrazené finančné prostriedky a tým umožnili najmä subjektom uvedeným v prílohe V splniť záväzky vyplývajúce zo zmlúv uzavretých pred prijatím opatrenia o zmrazení prostriedkov a pokryť základné výdavky.
- 8 Článok 15 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 stanovuje, na jednej strane, že Rada kvalifikovanou väčšinou zostavuje, preskúmava a mení a dopĺňa zoznam v prílohe V v plnom súlade s rozhodnutiami Rady prijatými na základe článku 5 ods. 1 písm. b) spoločnej pozície č. 2007/140, a na druhej strane, že uvedený zoznam sa v pravidelných intervaloch preskúmava aspoň každých 12 mesiacov.

- 9 Článok 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007 ukladá Rade povinnosť uviesť individuálne a osobitné dôvody pre rozhodnutia prijaté podľa odseku 2 tohto článku a oznámiť ich dotknutým subjektom.

Napadnuté rozhodnutie

- 10 Dňa 23. júna 2008 Rada prijala rozhodnutie 2008/475/ES, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 163, s. 29, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Podľa bodu 4 tabuľky B prílohy napadnutého rozhodnutia tak BMI, ako aj jej dcérske spoločnosti, vrátane žalobkyne, boli zapísané do zoznamu upraveného v prílohe V uvedeného nariadenia, čoho dôsledkom bolo zmrazenie ich finančných prostriedkov.
- 11 Rada uviedla nasledujúce dôvody:

„Poskytnutie alebo pokus o poskytnutie finančnej podpory pre spoločnosti, ktoré sú zapojené do iránskeho jadrového programu a programu riadených striel alebo pre ne obstarávajú materiál (AIO, SHIG, SBIG, AEOL, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company a DIO). Banka Melli slúži ako prostredník pre citlivé aktivity Iránu. Umožnila veľké množstvo nákupov citlivého tovaru pre iránsky jadrový program a program riadených striel. Poskytuje širokú škálu finančných služieb v mene subjektov spojených s iránskym jadrovým a raketovým priemyslom vrátane otvorenia akreditívov a správy účtov. Mnohé z týchto spoločností sú uvedené v rezolúciách [Bezpečnostnej rady] č. 1737 a 1747.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 12 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. júna 2008, žalobkyňa podala žalobu vo veci T-246/08. Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa v ten istý deň žalobkyňa na základe článku 76a ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa podala žiadosť o skrátené súdne konanie, ako aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý smeroval k odkladu uplatnenia bodu 4 tabuľky B prílohy napadnutého rozhodnutia.
- 13 Novým návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. augusta 2008 žalobkyňa podala žalobu vo veci T-332/08. Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa v ten istý deň žalobkyňa na základe článku 76a ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku podala žiadosť o skrátené súdne konanie, nový návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý smeroval k odkladu uplatnenia bodu 4 tabuľky B prílohy napadnutého rozhodnutia, ako aj návrh na spojenie vecí T-246/08 a T-332/08.
- 14 Podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. júla, 6. a 8. augusta 2008, Francúzska republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Komisia Európskych spoločností podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania vo veci T-246/08 na podporu Rady. Uzneseniami z 5. a 17. septembra 2008, predseda druhej komory Súdu prvého stupňa vyhovel ich návrhom.
- 15 Rozhodnutiami z 18. júla a 16. septembra 2008 Súd prvého stupňa (druhá komora) vyhovel návrhom, ktorými sa žiadalo, aby boli spory prejednané v skrátenom súdnom konaní podľa článku 76a ods. 1 rokovacieho poriadku a umožnil členským štátom, ktoré boli vedľajšími účastníkmi, aby predložili svoje vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania.
- 16 Podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. septembra, 21. októbra a 7. novembra 2008 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, Francúzska

republika a Komisia podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania vo veci T-332/08 na podporu Rady. Uzneseniami z 10. októbra, 17. novembra a 1. decembra 2008 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa vyhovel ich návrhom.

- 17 Predseda Súdu prvého stupňa uzneseniami z 27. augusta a 17. septembra 2008 zamietol návrhy na nariadenie predbežného opatrenia a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne v konaniach vo veciach samých.
- 18 Vo veci T-246/08 bolo vyjadrenie k žalobe podané 30. júla 2008 a vyjadrenia vedľajšieho účastníka Francúzskej republiky a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska boli podané 2. októbra 2008.
- 19 Vo veci T-332/08 bolo vyjadrenie k žalobe podané 6. októbra 2008. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Francúzska republika bodali svoje vyjadrenia vedľajších účastníkov konania 28. októbra a 8. decembra 2008.
- 20 Uznesením predsedu druhej komory Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2008 boli veci T-246/08 a T-332/08 v súlade s článkom 50 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.
- 21 Dňa 12. januára 2009 žalobkyňa predložila Súdu prvého stupňa list, ktorý pochádzal od spoločnosti BMI a týkal sa vzťahov tejto spoločnosti so subjektmi označenými v napadnutom rozhodnutí. Rozhodnutím zo 14. januára 2009 Súd prvého stupňa rozhodol, že sporný dokument nebude zaradený do spisu.

22 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 20. januára 2009.

23 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— vo veci T-246/08:

— zrušil bod 4 tabuľky B prílohy napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týka,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania,

— vo veci T-332/08:

— zrušil bod 4 tabuľky B prílohy napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týka,

— ak sa domnieva, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 má povinné uplatnenie, vyhlásil ho za neuplatniteľný na základe článku 241 ES,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

24 Rada navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žaloby,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

25 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Komisia navrhujú, aby Súd prvého stupňa zamietol žaloby.

26 Francúzska republika navrhuje, aby Súd prvého stupňa zamietol žaloby a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti

O prípustnosti tvrdení žalobkyne, podľa ktorých sa BMI nezúčastňuje na financovaní šírenia jadrových zbraní

- 27 Na jednej strane je potrebné pripomenúť, že žalobkyňa sa vo svojich žalobách obmedzila na tvrdenie, že BMI sa nepodieľa na financovaní šírenia jadrových zbraní. Takéto tvrdenie však nestačí na dosiahnutie súladu s článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, podľa ktorého žaloba musí obsahovať zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Nemožno ho teda považovať za prípustný žalobný dôvod.
- 28 Na druhej strane v odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa položenú na pojednávaní žalobkyňa tvrdila, že za predpokladu, že dokument, ktorý predložila Súdu prvého stupňa 12. januára 2009 bol prijatý do spisu, vzniesla žalobný dôvod založený na tom, že BMI sa nezúčastňuje na financovaní šírenia jadrových zbraní. Aj za predpokladu, že by takýto žalobný dôvod bol predostretý, bol by v každom prípade neprípustný.
- 29 Či už v sprievodnom liste k dokumentu predloženému Súdu prvého stupňa 12. januára 2009 alebo na pojednávaní, žalobkyňa neodôvodnila, prečo nebola schopná uviesť dotknutý žalobný dôvod počas písomnej časti konania, hoci z dôvodov uvedených v bode 11 vyššie jasne vyplýva, že Rada pri prijatí napadnutého rozhodnutia vychádzala z údajnej účasti BMI na financovaní šírenia jadrových zbraní. Za týchto okolností, aj za predpokladu, že dotknutý žalobný dôvod bol uvedený v liste žalobkyne z 12. januára 2009 alebo počas pojednávania, bol by v každom prípade neprípustný na základe článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku, ktorý zakazuje počas konania uvádzať nové žalobné dôvody, ktoré nie sú založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

30 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je opodstatnené sa domnievať, že vzhľadom na to, že žalobkyňa neuviedla prípustný žalobný dôvod, ktorým by spochybnila dôvodnosť konštatovania Rady, podľa ktorého sa BMI zúčastňuje na financovaní šírenia jadrových zbraní, táto otázka nie je predmetom týchto sporov.

O prípustnosti námietky nezákonnosti, ktorú uviedla žalobkyňa

31 Na pojednávaní Komisia spochybnila prípustnosť námietky nezákonnosti, ktorú vo veci T-332/08 vzniesla žalobkyňa, pričom zdôraznila, že táto námietka bola vznesená ako odpoveď na tvrdenia, ktoré uviedlo Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska vo veci T-246/08. Komisia sa domnieva, že takáto „procesná technika“ môže mať negatívne následky na riadny výkon spravodlivosti, najmä v rámci skrátených súdnych konaní.

32 V každom prípade treba pripomenúť, že ani rokovací poriadok ani judikatúra v podstate nevylučujú prípustnosť druhej žaloby o neplatnosť, ktorú v rovnakom čase podala žalobkyňa. Táto prípustnosť však podlieha dvom podmienkam, ktoré sú spojené s dodržaním lehoty na podanie žaloby a neexistenciou prekážky začatej veci.

33 V tomto ohľade, na jednej strane nie je sporné, že žaloba vo veci T-332/08 bola podaná v lehote.

34 Na druhej strane, z judikatúry vyplýva, že na to, aby mohla byť vyhlásená za neprípustnú z dôvodu prekážky začatej veci, musí žaloba spĺňať tri podmienky: musia v nej stáť

oproti sebe rovnakí účastníci konania ako v predchádzajúcej žalobe, musí mať rovnaký cieľ, ktorý vychádza z rovnakých dôvodov (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 19. septembra 1985, Hoogovens Groep/Komisia, 172/83 a 226/83, Zb. s. 2831, bod 9; uznesenie Súdneho dvora z 1. apríla 1987, Ainsworth a i./Komisia, 159/84, 267/84, 12/85 a 264/85, Zb. s. 1579, body 3 a 4, a rozsudok Súdneho dvora z 22. septembra 1988, Francúzsko/Parlament, 358/85 a 51/86, Zb. s. 4821, bod 12).

35 V prejednávanych veciach, hoci účastníčky sporov, ktoré viedli k žalobám, na základe ktorých začali konania vo veciach T-246/08 a T-332/08, sú rovnaké, prvá žaloba sa týka len zrušenia napadnutého rozhodnutia, kým druhou žalobou sa navrhuje aj to, aby bol článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 vyhlásený za neuplatniteľný. Rovnako, aj keď prvý žalobný dôvod uvedený vo veci T-332/08 je podobný prvému žalobnému dôvodu uvedenému vo veci T-246/08, keďže sa týka údajného porušenia zásady proporcionality, nie je s ním zhodný, a to najmä vzhľadom na novú otázku, týkajúcu sa výkladu článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007. Okrem toho, druhý žalobný dôvod uvedený vo veci T-332/08, ktorý sa týka údajného porušenia povinnosti odôvodnenia, sa odlišuje od žalobných dôvodov žaloby vo veci T-246/08. Za týchto okolností sa nemožno domnievať, že sú splnené podmienky stanovené judikatúrou na to, aby žaloba vo veci T-332/08 mohla byť vyhlásená za neprípustnú z dôvodu prekážky začatej veci.

36 Napokon je opodstatnené uviesť, že v rámci skráteného súdneho konania, prípadné negatívne dôsledky na riady výkon spravodlivosti sa týkajú najmä záujmov účastníka, ktorý požiadal o tento typ konania, vzhľadom na dlhšie lehoty spracovania spôsobené dvomi postupne predloženými žalobami. V prejednávanych veciach však tak žaloby, ako aj návrhy na predjednanie vecí v skrátenom súdom konaní podala žalobkyňa, ktorá, ako vyplýva z jej písomných vyjadrení, si bola vedomá týchto prípadných negatívnych dôsledkov.

37 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je na mieste považovať námietku nezákonnosti, ktorú vzniesla žalobkyňa, za prípustnú.

O veciach samých

- 38 Vo veci T-246/08 žalobkyňa predložila úvodné pripomienky týkajúce sa intenzity súdneho preskúmania, ktoré má byť v prejednávanych veciach uskutočnené Súdom prvého stupňa, ako aj dva žalobné dôvody založené, prvý na porušení zásady proporcionality, a druhý na porušení „zásady zákazu diskriminácie“.
- 39 Vo veci T-332/08 žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody. V prvom tvrdí, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 sa neuplatňuje povinne, keďže Rada má v rámci jeho vykonania právomoc voľnej úvahy. Ak by sa však Súd prvého stupňa domnieval, že uvedené ustanovenie má povinné uplatnenie, žalobkyňa tvrdí, že dané ustanovenie je v rozpore so zásadou proporcionality, a preto je neuplatniteľné na základe článku 241 ES. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyňa uvádza porušenie povinnosti odôvodnenia.
- 40 Rada a vedľajší účastníci konania spochybňujú dôvodnosť žalobných dôvodov, ktoré uviedla žalobkyňa.
- 41 Súd prvého stupňa sa domnieva, že pred tým, ako bude preskúmaná otázka výkladu článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, ktorá je rozhodujúca pre určenie spôsobu preskúmania výhrad týkajúcich sa porušenia zásady proporcionality, je potrebné preskúmať úvodnú otázku, ktorú položila žalobkyňa.

O intenzite súdneho preskúmania

— Tvrdenia účastníkov konania

42 Žalobkyňa tvrdí, že Súd prvého stupňa by mal pristúpiť k podrobnému preskúmaniu zákonnosti napadnutého rozhodnutia, a to najmä vzhľadom na závažné dôsledky, ktoré z neho pre žalobkyňu vyplývajú.

43 Rada podporovaná Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska tvrdí, že disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré zohľadňuje na účely prijatia reštriktívnych hospodárskych alebo finančných opatrení.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

44 Čo sa týka intenzity súdneho preskúmania, v rámci nariadenia č. 423/2007 treba rozlišovať dva typy ustanovení. Na jednej strane totiž články nariadenia č. 423/2007 stanovujú všeobecné pravidlá, ktoré definujú spôsoby ukladania reštriktívnych opatrení stanovených týmito nariadením. Na druhej strane príloha V nariadenia č. 423/2007, v ktorej sú uvedené subjekty dotknuté opatreniami zmrazenia finančných prostriedkov prijatými na základe článku 7 ods. 2 tohto nariadenia, predstavuje súbor ustanovení na uplatnenie už citovaných všeobecných pravidiel na osobitné subjekty.

45 Pokiaľ ide o prvý typ ustanovení, Rada disponuje širokou mierou voľnej úvahy vzhľadom na skutočnosti, ktoré treba zohľadniť pri prijímaní hospodárskych a finančných sankčných opatrení na základe článkov 60 ES a 301 ES v súlade so spoločnou pozíciou prijatou v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky

(SZBP). Keďže súd Spoločenstva nemôže nahrádzať svojim posúdením dôkazov, skutočností a okolností, ktoré odôvodňovali prijatie takýchto opatrení, posúdenie Rady, preskúmanie vykonávané Súdom prvého stupňa sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané procesné pravidlá a pravidlá odôvodnenia, či sa vychádzalo z vecne správnych skutkových okolností, či nedošlo k zjavnému omylu v posúdení alebo k zneužitiu právomoci. Toto obmedzené preskúmanie sa uplatňuje najmä pri posúdení úvah o účelnosti, na ktorých sa takéto opatrenia zakladajú (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2006, Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, T-228/02, Zb. s. II-4665, bod 159).

- ⁴⁶ Pokiaľ ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o zapísaní subjektu do zoznamu v prílohe V nariadenia č. 423/2007 na základe článku 7 ods. 2 tohto nariadenia, Súdu prvého stupňa prislúcha, aby vzhľadom na dôvody zrušenia uvádzané dotknutým subjektom alebo z úradnej moci preskúmal najmä to, či prejednávané veci zodpovedajú jednej zo štyroch hypotéz uvedených v článku 7 ods. 2 písm. a) až d) nariadenia č. 423/2007. Toto predpokladá, že súdne preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na jeho odôvodnenie, rovnako ako overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá. Súd prvého stupňa sa musí rovnako ubezpečiť o rešpektovaní práva na obhajobu a požiadavky odôvodnenia a prípadne o dôvodnosti výnimočných naliehavých dôvodov uvádzaných Radou pre ich nerešpektovanie (pozri analogicky rozsudok Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, už citovaný, bod 154).

O výklade článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007

— Tvrdenia účastníkov konania

- ⁴⁷ Žalobkyňa tvrdí, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 nemá povinné uplatnenie, to znamená nemožno ho systematicky uplatňovať na všetky právnické osoby, ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektov, ktorých finančné prostriedky boli zmrazené na základe článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) tohto nariadenia,

pričom Rada podľa nej v tomto ohľade disponuje právomocou voľnej úvahy a je teda povinná zohľadniť osobitnú situáciu každého z dotknutých subjektov.

48 V tomto ohľade žalobkyňa po prvé tvrdí, že opačný výklad by odporoval judikatúre Súdu prvého stupňa, podľa ktorej v oblasti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov je oprávnená inštitúcia povinná starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti daného prípadu a dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/Rada*, T-256/07, Zb. s. II-3019, bod 139).

49 Systematické zmrazovanie finančných prostriedkov by nezohľadňovalo osobitosti subjektu vo vlastníctve alebo pod kontrolou, akými je stupeň jeho operatívnej nezávislosti, dohľad, ktorému podlieha, alebo neexistujúca súvislosť medzi jeho činnosťou a šírením jadrových zbraní. Rovnako by bolo nezlučiteľné s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej reštriktívne opatrenia prijaté na základe článkov 60 ES a 301 ES môžu smerovať len proti tretím krajinám, pričom tento posledný uvedený pojem môže zahŕňať vodcov takejto krajiny, ako aj fyzické osoby a právnické osoby, ktoré sú spojené s týmito vodcami alebo ktoré títo vodcovia priamo alebo nepriamo ovládajú (rozsudok Súdneho dvora z 3. septembra 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia*, C-402/05 P a C-415/05 P, Zb. s. I-6351, bod 166).

50 Potrebu preskúmať každý jednotlivý prípad tiež podporujú jednak návrhy, ktoré predniesol generálny advokát M. Poiares Maduro 16. januára 2008 vo veci, ktorá bola predmetom už citovaného rozsudku *Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia*, a jednak článkom 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007, ktorý vyžaduje, aby boli predložené osobitné dôvody vzhľadom na každý subjekt a v dôsledku toho aj vzhľadom na každý subjekt, ktorý je vo vlastníctve alebo pod kontrolou iného subjektu.

51 Po druhé, vzhľadom na obsah nariadenia č. 423/2007, systematické zmrazovanie prostriedkov všetkých dcérskych spoločností vo vlastníctve alebo pod kontrolou nie je nevyhnutné na zabezpečenie účinnosti opatrení prijatých voči materskému subjektu. Účinkom ustanovení článku 5 ods. 1, článku 7 ods. 3 a 4, článku 13 ods. 1 a článku 16

nariadenia č. 423/2007 totiž je, že dcérska spoločnosť so sídlom v Európskej únii nemôže konať, či už priamo alebo nepriamo, na základe pokynov materského subjektu.

52 Po tretie, žalobkyňa sa odvoláva na svoje osobitné postavenie. V tomto ohľade na jednej strane tvrdí, že dodržiava všetky režimy sankcií, reštriktívnych opatrení a platných predpisov. Na druhej strane, vzhľadom na to, že je tak právne, ako aj funkčne odlišná od materskej spoločnosti a patrí pod dohľad vykonávaný FSA, nemôže byť nezákonne kontrolovaná bankou BMI.

53 Na koniec po štvrté, žalobkyňa uvádza, že bežnou praxou Rady nie je systematicky zmrazovať finančné prostriedky všetkých dcérskych spoločností subjektov uznaných za zúčastnené na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 423/2007. BMI je teda jediným subjektom uvedeným v napadnutom rozhodnutí, v prípade ktorého došlo k zmrazeniu finančných prostriedkov jeho dcérskych spoločností, na rozdiel napríklad od Iran Electronic Industries, ktorá má šesť dcérskych spoločností. Rovnako, hoci BMI má asi dvadsať dcérskych spoločností v rôznych priemyselných odvetviach, len dve z nich, medzi nimi aj žalobkyňa, boli predmetom opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov.

54 Žalobkyňa na záver tvrdí, že ak by mal článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 povinné uplatnenie, porušil by zásadu proporcionality. Pokiaľ však „samotné znenie sekundárneho práva umožňuje viac ako jeden výklad“, je potrebné uprednostniť ten, ktorý je v súlade so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva. Podľa žalobkyne sa preto treba domnievať, že uvedené ustanovenie priznáva Rade právomoc voľnej úvahy, pokiaľ ide o zmrazenie finančných prostriedkov dcérskej spoločnosti subjektu, ktorý sa zúčastňuje na šírení jadrových zbraní.

55 Rada podporovaná vedľajšími účastníkmi konania tvrdí, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 „jednoznačne“ stanovuje, že zmrazenie finančných prostriedkov

subjektu sa „bezpodmienečne“ týka zmrazenia finančných prostriedkov všetkých subjektov, ktoré má táto osoba vo vlastníctve alebo pod kontrolou bez toho, aby mohla byť v tomto ohľade uplatnená akákoľvek voľná úvaha.

- 56 Rada dodáva, že ak by bolo správne tvrdenie, podľa ktorého zmrazenie finančných prostriedkov spoločnosti BMI stačilo na zabránenie žalobkyni, aby jej previedla finančné prostriedky, zmrazenie týchto prostriedkov by nebolo nikdy odôvodnené, keďže by postačovalo zakázať účasť na šírení jadrových zbraní bez toho, aby bolo nevyhnutné prijať opatrenia voči subjektom, ktoré pravdepodobne nedodržia tento zákaz.
- 57 Okrem toho Rada tvrdí, že BMI a jej dcérske spoločnosti, vrátane žalobkyne, predstavujú hospodársku jednotku, z čoho vyplýva, že uplatnenie opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov dcérskych spoločností je nevyhnutné na zabezpečenie účinnosti a donucovacieho účinku opatrení prijatých voči spoločnosti BMI a napokon aj voči Iránskej islamskej republike. V tejto súvislosti Rada tvrdí, že keďže Spoločenstvo nemá extrateritoriálnu právomoc, účinky napadnutého rozhodnutia závisia výlučne od jeho uplatnenia na dcérske spoločnosti a pobočky BMI usadené v Európskej únii.
- 58 Na účely odpovede na tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Rada nepristupovala systematicky k zmrazeniu finančných prostriedkov všetkých dcérskych spoločností subjektov, ktorých sa týkali opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov, Rada ďalej uvádza, že tieto dcérske spoločnosti môžu byť vytvorené kedykoľvek, čo znamená, že nie je vždy možné ich určiť.
- 59 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska sa prikláňa k stanovisku Rady. Okrem tvrdení, ktoré predložila Rada, sa opiera po prvé o znenie článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, podľa ktorého „sa zmrazia“ finančné prostriedky určitých subjektov. Po druhé uvádza, že by nebolo logické, aby nariadenie č. 423/2007 stanovovalo odlišné zaobchádzanie podľa toho, či finančné prostriedky patria materskému subjektu alebo subjektu, ktorý je v jeho vlastníctve alebo pod jeho kontrolou, napriek skutočnej kontrole, ktorú vykonáva materská spoločnosť nad dcérskou spoločnosťou. Po tretie, tvrdením týkajúcim sa článku 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007 sa kladie len otázka, či Rada môže uviesť len osobitné a individuálne dôvody zmrazenia prostriedkov materskej spoločnosti a následne v prílohe V uvedeného

nariadenia označiť samotný subjekt, ktorý je vo vlastníctve alebo pod kontrolou bez toho, aby uviedla akékoľvek ďalšie odôvodnenie.

- 60 Francúzska republika, ktorá sa úplne stotožňuje so stanoviskom Rady tvrdí, pokiaľ ide o argument založený na článku 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007, že Rada nie je povinná poskytovať osobitné a individuálne dôvody, pokiaľ ide o dcérske spoločnosti subjektu, ktorého sa týka opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 61 Úvodom treba pripomenúť, že pre výklad ustanovenia práva Spoločenstva je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele, ktoré sledujú právne predpisy, ktorých je súčasťou (rozsudok Súdneho dvora zo 17. novembra 1983, Merck, 292/82, Zb. s. 3781, bod 12).

- 62 Pokiaľ ide o znenie článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, tento článok stanovuje, že „[sa zmrazia] všetky [finančné prostriedky], ktoré patria [subjektom]... ktoré boli v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. b) spoločnej pozície 2007/140... označené za [subjekty] vo vlastníctve alebo pod kontrolou [subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní]“. Táto formulácia si vyžaduje dve pripomienky.

- 63 Na jednej strane je teda, z dôvodu použitia formulácie „zmrazia sa“, rozšírenie opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov na subjekty, ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou, povinné, pričom Rada v tomto ohľade nemá právomoc voľnej úvahy. Ak by totiž zákonodarca chcel Rade túto právomoc zveriť, vyjadril by svoj zámer použitím výslovnej formulácie v tomto zmysle, ako napríklad „môžu byť zmrazené“.

64 Na druhej strane, pri prijímaní rozhodnutia na základe článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 musí Rada na účely stanovenia, ktoré subjekty sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou, posúdiť okolnosti prejednávaneho prípadu.

65 Kontext, do ktorého patrí článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, a najmä všeobecná štruktúra článku 7 ods. 2 tohto nariadenia podporujú doslovný výklad tohto ustanovenia. Vzhľadom na to, že výraz „boli... označené“ je uvedený v úvodnej časti tohto ustanovenia, je opodstatnené sa domnievať, že rovnako ako každý zo štyroch prípadov uvedených v písm. a) až d), skutočnosť, či je subjekt „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ je v jednotlivých prípadoch predmetom posúdenia Rady.

66 Napokon výklad, ktorý vyplýva z posúdenia textu a súvislosti, je zlučiteľný s cieľom nariadenia č. 423/2007, to znamená so snahou zabrániť šíreniu jadrových zbraní a všeobecnejšie, udržať mier a medzinárodnú bezpečnosť vzhľadom na závažnosť rizika, ktoré predstavuje šírenie jadrových zbraní.

67 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy, je na mieste vyvodiť záver, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 ukladá Rade povinnosť zmraziť finančné prostriedky subjektu, ktorý je „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 1 písm. a) alebo b) tohto nariadenia, pričom Rada v každom prípade jednotlivo posúdi, či dotknutý subjekt je „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“.

68 Tvrdenia, ktoré uvádza žalobkyňa, nemôžu spochybníť tento záver.

69 Po prvé, v rozsahu, v akom má Rada posúdiť postavenie subjektu ako „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“, je povinná zohľadniť všetky skutočnosti rozhodujúce v prejednávacom prípade, akými sú stupeň operatívnej nezávislosti dotknutého subjektu, alebo prípadný rozsah dohľadu orgánu verejného práva, ktorému podlieha. Naopak, povaha činnosti dotknutého subjektu a prípadná neexistujúca súvislosť medzi touto činnosťou a šírením jadrových zbraní nie sú v tejto súvislosti rozhodujúcimi kritériami, keďže prijatie opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov týkajúce sa subjektu, ktorý je vo vlastníctve alebo pod kontrolou, nie je odôvodnené, ako vyplýva z bodu 103 nižšie, skutočnosťou, že tento subjekt sa sám zúčastňuje na šírení jadrových zbraní. Rovnako okolnosť, podľa ktorej cieľom reštriktívnych opatrení prijatých na základe nariadenia č. 423/2007 je zabrániť akejkolvek finančnej a technickej pomoci poskytovanej pre jadrové aktivity a vývoj jadrových zbraní v Iránskej islamskej republike, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia jadrových zbraní, nevyhnutne zahŕňa, že uvedené opatrenia boli prijaté voči tretiemu štátu, a teda musia byť považované za zlučiteľné s výkladom článkov 60 ES a 301 ES, ktorý bol podaný v už citovanom rozsudku Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia.

70 Pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia, ktorú Rada ukladá článok 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007, z bodov 143 až 146 nižšie vyplýva, že Rada je povinná uviesť dôvody, na základe ktorých sa domnievala, že subjekt je „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ iného subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní, a preto musia byť prostriedky prvého uvedeného subjektu zmrazené na základe článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007. Táto povinnosť sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá skutočnosť, že ak sa Rada domnieva, že podmienky stanovené v tomto ustanovení sú splnené, musí voči dotknutému subjektu prijať opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov.

71 Po druhé, ustanovenia nariadenia č. 423/2007, ktoré uviedla žalobkyňa, najskôr stanovujú zákaz vykonávať transakcie so subjektmi, ktoré boli označené za zúčastnené na šírení jadrových zbraní, alebo v nich vlastníť podiel, potom povinnosť transparentnosti a spolupráce s príslušnými úradmi, a napokon povinnosť členských štátov stanoviť sankcie uplatniteľné v prípade porušenia tohto nariadenia. Tieto ustanovenia boli samozrejme prijaté na účely toho, aby boli dosiahnuté ciele, ktoré sleduje Rada. Samotná existencia pravidiel zakazujúcich transakcie so subjektami, ktoré boli označené za zúčastnené na šírení jadrových zbraní, a stanovujúcich povinnosti

spojené so sankciami, nezaručuje, že sa tieto transakcie neuskutočnia, a to aj prostredníctvom subjektu vo vlastníctve alebo pod kontrolou iného subjektu, ktorý je označený za zúčastneného na šírení jadrových zbraní. Preto táto okolnosť neumožňuje vyvodiť záver, že každé doplňujúce opatrenie, akým je zmrazenie finančných prostriedkov subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou iných subjektov označených za zúčastnených na šírení jadrových zbraní, je nadbytočné.

72 Po tretie, argumentácia založená na osobitnom postavení žalobkyne sa netýka výkladu, ktorý je potrebné poskytnúť vzhľadom na článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, ale v podstate pochybenia, ktorého sa Rada údajne dopustila tým, že na žalobkyňu uplatnila toto ustanovenie. V dôsledku toho uvedené tvrdenia nie sú rozhodujúce v tomto štádiu posúdenia. Budú preskúmané ako samostatný žalobný dôvod v ďalšej časti tohto rozsudku (pozri body 121 až 131 nižšie).

73 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého nebolo praxou Rady systematicky zmrazovať finančné prostriedky všetkých dcérskych spoločností subjektov označených za zúčastnené na šírení jadrových zbraní podľa článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 423/2007, treba najskôr pripomenúť, že Rada je oprávnená, ako vyplýva z bodu 123 nižšie, neuplatniť článok 7 ods. 2 písm. d) uvedeného nariadenia na subjekty, ktoré podľa nej nespĺňajú kritériá uplatnenia tohto ustanovenia, a to napriek skutočnosti, že ide o dcérske spoločnosti subjektov, ktoré sú označené za zúčastnené na šírení jadrových zbraní.

74 Ďalej, ako pripomína Rada a Francúzska republika, nie je možné vo všetkých prípadoch označiť všetky subjekty, ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou iného subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní.

75 Napokon, aj za predpokladu, že Rada skutočne neprijala opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov voči určitým subjektom, ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektov označených za zúčastnených na šírení jadrových zbraní v zmysle

článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 423/2007, na jednej strane je potrebné pripomenúť, že vzhľadom na to, že Rada je povinná rešpektovať toto nariadenie, jej prípadná odlišná prax sa nemôže platne odchyľovať od uvedeného nariadenia, a teda *a fortiori* nemôže u dotknutých subjektov vzbudiť legitímnu dôveru. Na druhej strane, ak je dotknuté tvrdenie založené na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, treba pripomenúť, že táto posledná uvedená zásada musí byť v súlade so zásadou zákonnosti, podľa ktorej nikto nemôže vo svoj prospech uplatňovať protiprávnosť, z ktorej má prospech iná osoba (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, SCA Holding/Komisia, T-327/94, Zb. s. II-1373, bod 160; Mayr-Melnhof/Komisia, T-347/94, Zb. s. II-1751, bod 334, a z 20. marca 2002, LR AF 1998/Komisia, T-23/99, Zb. s. II-1705, bod 367). Preto prípadné protiprávne správanie Rady v iných prípadoch, za predpokladu, že je dokázané, nemožno účinne namietať na podporu stanoviska žalobkyne.

⁷⁶ Za týchto okolností, nie je rozhodujúca judikatúra, podľa ktorej v prípade, ak možno text sekundárneho práva Spoločenstva vykladať viacerými spôsobmi, je potrebné uprednostniť výklad, podľa ktorého je toto ustanovenie v súlade so Zmluvou, oproti výkladu, ktorý smeruje k jeho nezlučiteľnosti so Zmluvou (rozsudok Súdneho dvora z 13. decembra 1983, Komisia/Rada, 218/82, Zb. s. 4063, bod 15). V prejednávanych veciach totiž neexistujú pochybnosti, pokiaľ ide o výklad článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007.

⁷⁷ Napokon tvrdenia žalobkyne o údajnej nezlučiteľnosti výkladu uvedeného v bode 67 vyššie so zásadou proporcionality budú posúdené v nasledujúcej časti tohto rozsudku, v rámci preskúmania námietky nezákonnosti, ktorá sa týka článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007a žalobkyňa ju vzniesla vo veci T-332/08.

O námietke nezákonnosti týkajúcej sa článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007

— Tvrdenia účastníkov konania

78 Žalobkyňa tvrdí, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 je v rozpore so zásadou proporcionality a musí byť preto vyhlásený za neuplatniteľný v prejednávanej veci na základe článku 241 ES. V dôsledku toho musí byť podľa nej napadnuté rozhodnutie zrušené z dôvodu nedostatočného právneho základu.

79 Na podporu svojho stanoviska žalobkyňa uvádza, po prvé, že nezlučiteľnosť článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 so zásadou proporcionality vyplýva z tvrdení uvedených v bodoch 48 až 54 vyššie.

80 Po druhé, zmrazenie finančných prostriedkov všetkých subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu, ktorý je označený za zúčastneného na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 423/2007, nemá podľa nej „racionálnu súvislosť“ s cieľom, ktorý spočíva v zabránení šíreniu jadrových zbraní a jeho financovania.

81 V tomto ohľade žalobkyňa najskôr pripomína, že je bankou Spojeného kráľovstva, ktorá je odlišná od svojej materskej spoločnosti a rešpektuje všetky uplatniteľné predpisy. Spresňuje, že pokiaľ ide o reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike, podlieha rovnakým povinnostiam ako iné banky Spoločenstva, a uplatňuje ich. Keďže nebolo preukázané ani tvrdené, že žalobkyňa sa zúčastnila na financovaní šírenia jadrových zbraní, dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí sa neodvolávajú výslovne na ňu a ona ani BMI neboli v rezolúcii Bezpečnostnej rady 1803 (2008) označené za subjekty zúčastnené na šírení jadrových zbraní, automatické uplatnenie opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov stanovené v článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 podľa nej nie je súčasťou cieľa zabrániť šíreniu jadrových zbraní.

- 82 Ďalej, zmrazenie finančných prostriedkov žalobkyne podľa nej nemá dosah na šírenie jadrových zbraní, pretože žalobkyňa sa nezúčastnila na jeho financovaní a prijaté opatrenia nemôžu zmeniť prístup iránskych úradov. Okrem toho, žalobkyňa v tomto ohľade tvrdí, že v každom prípade konala podľa napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o BMI a iné subjekty dotknuté reštriktívnymi opatreniami, z čoho vyplýva, že jediným dôsledkom zmrazenia jej finančných prostriedkov bolo zabránenie uskutočnenia transakcií so subjektmi, ktoré sa nezúčastnili na šírení jadrových zbraní. Rovnako, zákazom uskutočňovať transakcie uloženým žalobkyni nedošlo k hospodárskemu tlaku na financovanie šírenia jadrových zbraní, keďže jej prevažná činnosť pozostáva v investovaní kapitálu pochádzajúceho z Iránu do aktív mimo územia tohto štátu.
- 83 Napokon, žalobkyňa sa domnieva, že tvrdenie Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, podľa ktorého cieľom zmrazenia finančných prostriedkov subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou je tiež vyvíjanie hospodárskeho tlaku na BMI a Iránsku islamskú republiku, je nesprávne, keďže takýto výklad nie je odôvodnený vzhľadom na znenie a oblasť pôsobnosti nariadenia č. 423/2007.
- 84 Po tretie, zmrazenie finančných prostriedkov všetkých subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 423/2007 nie je najmenej obmedzujúcim opatrením, ktoré umožňuje dosiahnuť cieľ pozostávajúci v zabránení šírenia jadrových zbraní alebo jeho financovania, alebo prijať zvýšenú opatrnosť, pokiaľ ide o žalobkyňu.
- 85 V tejto súvislosti žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že zmrazenie jej prostriedkov ju zbavuje možnosti vykonávať transakcie a spôsobuje tým vážnu ujmu jej financiám a jej reputácii. Preto, uplatnenie článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 predstavuje neprimeraný zásah do práva žalobkyne na pokojné užívanie svojho majetku, do jej slobody poskytovať finančné služby v Európskej únii a voľného pohybu kapitálu a platieb.

- 86 Ďalej, článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 je neprimeraný vzhľadom na rezolúciu č. 1803 (2008), ktorú má vykonávať. Účinky tohto ustanovenia totiž idú nad rámec požiadavky uvedenej v bode 10 danej rezolúcie, ktorý len vyzýva štáty, aby prijali zvýšenú opatrnosť, pokiaľ ide o činnosť BMI a jej dcérskych spoločností.
- 87 Napokon, zdôrazňujúc, že existujúce opatrenia dohľadu a kontroly sú primerané, žalobkyňa tvrdí, že na dosiahnutie sledovaného cieľa by mohli byť, či už alternatívne alebo kumulatívne, uplatnené iné opatrenia menej reštriktívne ako zmrazenie finančných prostriedkov. V tomto ohľade žalobkyňa vo svojich písomných vyjadreniach uviedla posilnenie dohľadu nad jej dodržiavaním reštriktívnych opatrení, zvýšenú požiadavku transparentnosti, pokiaľ ide o jej činnosti, najmä čo sa týka dotknutých účtovných údajov a transakcií, prijatie opatrení na pravidelné preskúvanie situácie a posilnenie spolupráce s FSA a skupinou pre finančné opatrenia v Spojenom kráľovstve. Na pojednávaní ďalej uviedla predbežné schválenie transakcií a dohľad nad nimi zo strany nezávislého splnomocnenca, ako aj úplný zákaz transakcií s Iránom.
- 88 Rada podporovaná vedľajšími účastníkmi tvrdí, že zmrazenie finančných prostriedkov žalobkyne je spojené s cieľom spočívajúcim v zabránení šírenia jadrových zbraní, a preto je nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby opatrenia prijaté v tomto rámci voči materskej spoločnosti BMI boli účinné a neboli obchádzané. Rada v tejto súvislosti zdôrazňuje, že žalobkyňa podlieha skutočnej kontrole zo strany BMI. Preto podľa Rady, prostriedky žalobkyne by mohli byť priamo alebo nepriamo použité na podporu šírenia jadrových zbraní, a v dôsledku toho je ich zmrazenie nevyhnutné, najmä na účely zabránenia toho, aby opatrenia týkajúce sa BMI boli obídené prostredníctvom transferov uskutočnených žalobkyňou v prospech BMI alebo iných dcérskych spoločností či pobočiek BMI, prípadne prostredníctvom tretích osôb, ktorých prepojenie s BMI nie je známe.
- 89 V tomto ohľade Rada tiež pripomína, že vzhľadom na to, že Spoločenstvo nemá extrateritoriálnu právomoc, účinok napadnutého rozhodnutia bude závisieť najmä od jeho uplatnenia na pobočky a dcérske spoločnosti BMI usadené v Európskej únii, vrátane žalobkyne.

- 90 Rada dodáva, že alternatívne opatrenia, ktoré navrhuje žalobkyňa, nezabezpečujú, že bude dosiahnutý sledovaný cieľ. Nevyhnutné rozšírenie údajov týkajúcich sa účtov a dotknutých transakcií nemá žiadny vplyv na transakcie, ktoré sa už uskutočnili. Takisto posilnenie spolupráce s vnútroštátnymi úradmi nezabráni uskutočneniu transakcií prostredníctvom tretích osôb, ktorých účasť na šírení jadrových zbraní nie je známa.
- 91 Rada tiež tvrdí, že hoci žalobkyni z dôvodu prijatia napadnutého rozhodnutia vznikne určitá ujma, jej existencia v období, počas ktorého zostanú prostriedky zmrazené, nebude ohrozená. V tomto ohľade uvádza výnimky stanovené v článkoch 9 a 10 nariadenia č. 423/2007, ako aj významné finančné rezervy banky BMI a skutočnosť, že mnohé obchodné banky prekonalí obdobia, počas ktorých neboli ziskové. Pokiaľ ide o vplyv na reputáciu žalobkyne, Rada sa domnieva, že táto vyplynula už z rezolúcie č. 1803 (2008), v ktorej bola výslovne uvedená tak spoločnosť BMI, ako aj jej pobočky a dcérske spoločnosti.
- 92 Rada vyvodzuje záver, že vzhľadom na význam ochrany mieru a medzinárodnej bezpečnosti, odmietnutie Iránskej islamskej republiky zastaviť šírenie jadrových zbraní a kontrolu žalobkyne zo strany subjektu, ktorý sa na ňom podieľa, zmrazenie finančných prostriedkov žalobkyne nie je neprimerané.
- 93 Okrem tvrdení, ktoré predložila Rada, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska uvádza, že cieľom zmrazenia prostriedkov subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 423/2007 je aj vyvinutie hospodárskeho tlaku na BMI a tým aj na Iránsku islamskú republiku. Z neprerušenej hospodárskej činnosti žalobkyne má však aj ďalej prospech BMI, a to tak finančne, ako aj prostredníctvom reputácie a prítomnosti žalobkyne na trhu.

- 94 Rovnako, podľa Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, napadnuté rozhodnutie nebolo prijaté na vykonanie rezolúcie č. 1803 (2008), ale článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, ktorý samotný je určený na dosiahnutie cieľov rezolúcie č. 1803 (2008). Okrem toho skutočnosť, že zmrazenie finančných prostriedkov žalobkyne a spoločnosti BMI v rezolúcii č. 1803 (2008) nebolo požadované, neznamená, že Rada nemôže rozhodnúť o takomto opatrení.
- 95 Pokiaľ ide o účinok napadnutého rozhodnutia na žalobkyňu, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska uvádza, že žalobkyňi už bolo udelených viac ako sto povolení na základe článkov 9 a 10 nariadenia č. 423/2007. V dôsledku toho, existencia žalobkyne nie je ohrozená.
- 96 Francúzska republika dodáva, že účinnosť menej reštriktívnych opatrení, ktoré navrhuje žalobkyňa predpokladá vzťah so žalobkyňou založený na dôvere. Takýto vzťah však nie je možný vo vzťahu k spoločnosti, ktorá je kontrolovaná zo strany BMI.
- 97 Okrem iného, podľa Francúzskej republiky skutočnosť, že žalobkyňa musí rešpektovať reštriktívne opatrenia a porušenie uplatniteľných pravidiel môže viesť k uloženiu trestných sankcií, sú bezpredmetné. Cieľ reštriktívnych opatrení je totiž preventívny, zatiaľ čo trestné sankcie sú ukladané až *a posteriori*. Navyše, zatiaľ čo reštriktívne opatrenia sa týkajú žalobkyne, prípadné začatie trestného konania voči jednému z jej zamestnancov by nebolo spochybnením žalobkyne.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 98 V prvom rade treba pripomenúť, že predmetná námietka nezákonnosti spočíva v spochybnení zlučiteľnosti so zásadou proporcionality jedného zo všeobecných

pravidiel, ktoré definujú spôsoby ukladania reštriktívnych opatrení upravených v nariadení č. 423/2007, a síce jeho článok 7 ods. 2 písm. d), ktorý ukladá Rade povinnosť, ako vyplýva z bodov 61 až 67 vyššie, zmraziť prostriedky subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní podľa článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) tohto nariadenia. Z toho vyplýva, jednak, že úvahy uvedené v bode 45 vyššie sú uplatniteľné, pokiaľ ide o intenzitu kontroly vykonávanej Súdom prvého stupňa, a jednak, analogicky s tým, čo bolo konštatované v bode 72 vyššie, že tvrdenia týkajúce sa vzťahu medzi žalobkyňou a BMI, ako aj osobitného postavenia žalobkyne ako banky v Spojenom kráľovstve, nie sú v rámci preskúmania predmetnej námietky nezákonnosti rozhodujúce. Naopak, treba ich zohľadniť v rámci preskúmania výhrady, podľa ktorej uplatnenie článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 na žalobkyňu nebolo odôvodnené. Tieto tvrdenia budú teda preskúmané v bodoch 119 až 129 nižšie.

⁹⁹ Takisto je potrebné konštatovať, že odkaz na rezolúciu Bezpečnostnej rady č. 1803 (2008) je neúčinný. Na rozdiel od článku 7 ods. 1 nariadenia č. 423/2007, uplatnenie článku 7 ods. 2 nariadenia totiž nezávisí od toho, či Bezpečnostná rada prijme opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov. Samotným cieľom tohto ustanovenia je umožniť Rade, ak to považuje za odôvodnené, v rámci svojej právomoci vyplývajúcej z článkov 60 ES a 301 ES, prijať opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov týkajúce sa subjektov, voči ktorým neprijala analogické opatrenia Bezpečnostná rada. Preto, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 sa nevykonáva rezolúcia č. 1803 (2008), z čoho vyplýva, že obsah tejto rezolúcie nepredstavuje kritérium, voči ktorému sa musí posudzovať zlučiteľnosť článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 so zásadou proporcionality.

¹⁰⁰ Podľa judikatúry, na základe zásady proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Spoločenstva, podlieha zákonnosť zákazu hospodárskej činnosti podmienke, že zakazujúce opatrenia sú primerané a potrebné na splnenie cieľov legitímne sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom platí, že v prípade možnosti výberu medzi viacerými vhodnými opatreniami treba zvoliť najmenej donucujúce a uložené zaťaženie nesmie byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (rozsudok Fedesa, už citovaný, bod 13). Ostatné tvrdenia žalobkyne treba teda preskúmať vzhľadom na tieto kritériá.

- 101 V tomto ohľade, po prvé, v rozsahu, v akom argumentácia žalobkyne týkajúca sa výkladu článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, zhrnutá v bodoch 48 až 54 vyššie, by bola rozhodujúca vzhľadom na preskúmanie zlučiteľnosti tohto ustanovenia so zásadou proporcionality, musí byť zamietnutá z dôvodov uvedených v bodoch 70 až 77 vyššie.
- 102 Po druhé, pokiaľ ide o existenciu vzťahu medzi článkom 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 a sledovaným cieľom, je potrebné pripomenúť, že cieľom nariadenia č. 423/2007 je zabrániť šíreniu jadrových zbraní a jeho financovaniu, a tým vyvinúť tlak na Iránsku islamskú republiku, aby ukončila dotknuté činnosti. Tento cieľ patrí do širšieho rámca snáh spojených s udržaním mieru a medzinárodnej bezpečnosti a v dôsledku toho je oprávnený, čo žalobkyňa inak nespochybňuje.
- 103 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, zmrazenie finančných prostriedkov subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 423/2007 je spojené s cieľom uvedeným v predchádzajúcom bode. Pokiaľ sú totiž zmrazené finančné prostriedky subjektu, ktorý je označený za zúčastneného na šírení jadrových zbraní, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že tento subjekt, aby obišiel účinky opatrení, ktoré sa ho týkajú, bude vyvíjať nátlak na subjekty, ktoré vlastní alebo kontroluje, a to tak, že ich bude podnecovať buď k tomu, aby mu priamo alebo nepriamo previedli svoje prostriedky, alebo aby uskutočnili transakcie, ktoré on sám nemôže vykonať z dôvodu zmrazenia svojich finančných prostriedkov. Za týchto okolností je opodstatnené sa domnievať, že zmrazenie finančných prostriedkov subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní je nevyhnutné a primerané na zabezpečenie účinnosti opatrení prijatých voči poslednému uvedenému subjektu a zaručenie toho, že tieto opatrenia sa nebudú obchádzať.
- 104 Existencia nebezpečenstva uvedeného v predchádzajúcom texte umožňuje okrem iného vysvetliť, na jednej strane, okolnosť prejednávaniu na pojednávaní, podľa ktorej sa nariadenie č. 423/2007 týka subjektov vo vlastníctve lebo pod kontrolou, hoci tieto subjekty nie sú výslovne uvedené v odôvodneniach č. 2 a 6 tohto nariadenia, ktoré stanovujú rôzne dotknuté reštriktívne opatrenia. Na druhej strane umožňuje vysvetliť, že skutočnosť, či sa samotný subjekt vo vlastníctve alebo pod kontrolou zúčastňuje na šírení jadrových zbraní, nie je rozhodujúca.

105 Ostatné okolnosti uvedené žalobkyňou nemôžu ovplyvniť tento záver. Skutočnosť, že subjektu vo vlastníctve alebo pod kontrolou neboli v minulosti uložené disciplinárne ani správne opatrenia a rešpektoval platné režimy sankcií a reštriktívnych opatrení, nie je v tomto ohľade rozhodujúca, pretože, pokiaľ materský subjekt nebol predmetom zmrazenia finančných prostriedkov, tento subjekt mohol, s výhradou dodržania iných uplatniteľných pravidiel, previesť prostriedky subjektov, ktoré vlastní alebo kontroluje a vykonať transakcie, ktoré sa stali nezlučiteľnými s prijatými reštriktívnymi opatreniami. Preto materská spoločnosť nemala právo vyvíjať tlak na posledné uvedené subjekty. Rovnako, vyhlásenie subjektu vo vlastníctve alebo pod kontrolou, podľa ktorého tento subjekt rešpektuje dôsledky zmrazenia finančných prostriedkov svojho materského subjektu, neobsahuje dostatočné ubezpečenie, že prípadný nátlak vyvíjaný materským subjektom nebude účinný.

106 Naopak, je potrebné zamietnuť tvrdenie Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, podľa ktorého cieľom zmrazenia finančných prostriedkov subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou je tiež vyvíjať hospodársky nátlak na Iránsku islamskú republiku tým, že sa spoločnosti BMI zabráni mať prospech zo ziskov žalobkyne, jej reputácie a postavenia na trhu. Cieľom reštriktívnych opatrení zavedených nariadením č. 423/2007 totiž nie je takýto hospodársky nátlak. V tomto ohľade je opodstatnené pripomenúť, že aj keď účelom týchto opatrení uvedených v odôvodneniach č. 2 a 6 nariadenia č. 423/2007 je nepochybne vyvíjanie nátlaku na Iránsku islamskú republiku, ide o konzervačné opatrenia, ktorých cieľom je zabrániť šíreniu jadrových zbraní a jeho financovaniu. Žiadne ustanovenie nariadenia č. 423/2007 však neumožňuje domnievať sa, že cieľom týchto opatrení je ovplyvniť hospodársku situáciu dotknutých subjektov viac ako je nevyhnutné na zabránenie šíreniu jadrových zbraní a jeho financovaniu.

107 Po tretie, pokiaľ ide o existenciu iných opatrení, ktoré sú menej reštriktívne ako zmrazenie finančných prostriedkov a možno ich na účely dosiahnutia sledovaného cieľa uplatniť buď alternatívne alebo kumulatívne, je potrebné najskôr uviesť, že primeraný charakter opatrení dohľadu a kontroly existujúcich v čase prijatia napadnutého rozhodnutia vzhľadom na nebezpečenstvo uvedené v bode 103 vyššie, nebol podporený.

- 108 Ďalej, zosilnenie dohľadu príslušných úradov nad dodržiavaním reštriktívnych opatrení a zvýšená spolupráca s týmito úradmi, požiadavka osobitnej transparentnosti vzhľadom na činnosti žalobkyne a prijatie opatrení na to, aby bola jej situácia pravidelne preskúmaná, sú opatreniami *ex post* týkajúcimi sa už uskutočnených transakcií a teda nemôžu zabrániť prípadným transakciám, ktoré sú nezlučiteľné s prijatými reštriktívnymi opatreniami. Tak je tomu navyše v prípade, ak účinnosť týchto opatrení predpokladá, aby príslušné úrady mohli určiť, či druhý účastník transakcie je alebo nie je spojený s BMI alebo s iným subjektom, ktorý je zúčastnený na šírení jadrových zbraní.
- 109 Napokon, pokiaľ ide o opatrenia uvedené po prvýkrát na pojednávaní, je potrebné sa domnievať, že ich nemožno brať do úvahy. Bolo totiž porušením článku 48 ods. 2 a článku 76a ods. 3 rokovacieho poriadku, že tieto opatrenia boli uvedené v rámci konania bez toho, aby bolo predložené akékoľvek odôvodnenie. V každom prípade, žalobkyňa nepreukázala možnosť uskutočnenia systému predbežného schválenia a dohľadu nezávislým splnomocnencom. Pokiaľ ide o žalobkyňu, úplný zákaz transakcií s Iránom nemôže byť v žiadnom prípade účinný na účely zabránenia transakcií so sprostredkovateľmi, ktorí sa nenachádzajú na území tohto štátu a ich prepojenie s BMI nemôže byť známe.
- 110 Za týchto okolností je potrebné vyvodiť záver, že alternatívne opatrenia, ktoré navrhuje žalobkyňa, nie sú primerané na dosiahnutie sledovaného cieľa.
- 111 Po štvrté, pokiaľ ide o ťažkosti spôsobené žalobkyňu, z judikatúry vyplýva, že základné práva, ktorých sa žalobkyňa dovoľáva, a síce vlastnícke právo a právo vykonávať hospodársku činnosť, nie sú absolútnymi právami a ich výkon môže podliehať obmedzeniam, ktoré sú odôvodnené cieľmi všeobecného záujmu Spoločenstiev. Každé hospodárske alebo finančné reštriktívne opatrenie už na základe svojej definície zahŕňa účinky, ktoré zasahujú do vlastníckeho práva a slobodného výkonu povolania, čím spôsobuje ujmu účastníkom, ktorých zodpovednosť, pokiaľ ide o situáciu, ktorá viedla

k prijatiu dotknutých opatrení, nebola preukázaná. Dôležitosť cieľov, ktoré sleduje dotknutá právna úprava, môže odôvodniť hoci aj značné negatívne dôsledky pre určité hospodárske subjekty (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 30. júla 1996, Bosphorus, C-84/95, Zb. s. I-3953, body 21 až 23, a Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, body 354 až 361).

112 V tomto ohľade treba uviesť, že slobodný výkon hospodárskej činnosti, ako aj vlastnícke právo bankového subjektu umiestneného na území Spoločenstva, sú v dôsledku zmrazenia jeho finančných prostriedkov v značnom rozsahu obmedzené. Dotknutý subjekt totiž nemôže uskutočňovať nové transakcie so svojimi klientmi a s výnimkou osobitných povolení nemôže uskutočniť žiadny prevod svojich prostriedkov. V každom prípade, vzhľadom na prvoradý význam udržania mieru a medzinárodnej bezpečnosti, Súd prvého stupňa sa domnieva, že spôsobené ťažkosti nie sú neprimerané vzhľadom na sledované ciele.

113 V poslednom rade, pokiaľ ide o zásah do voľného pohybu kapitálu a platieb, ktorý uvádza žalobkyňa, je potrebné uviesť, že článok 60 ES, ktorý je súčasťou ustanovení spravujúcich túto oblasť, výslovne oprávňuje Radu na prijatie nevyhnutných opatrení týkajúcich sa pohybu kapitálu a platieb vzhľadom na tretie štáty, v súlade s konaním stanoveným v článku 301 ES. Práve na základe týchto dvoch ustanovení Zmluvy ES bolo prijaté nariadenie č. 423/2007, z čoho vyplýva, že obmedzenia, ktoré toto nariadenie upravuje, sú súčasťou pravidiel vymedzujúcich voľný pohyb kapitálu a platieb stanovený uvedenou Zmluvou, a teda nemôžu byť s uvedenou Zmluvou nezlučiteľné.

114 Na základe predchádzajúcich úvah je opodstatnené vyvodiť záver, že nebolo preukázané, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 je nezlučiteľný so zásadou proporcionality. Preto treba zamietnuť námietku nezákonnosti, ktorú uviedla žalobkyňa voči tomuto ustanoveniu.

O povahe žalobkyne ako subjektu „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007

— Tvrdenia účastníkov konania

- 115 Žalobkyňa tvrdí, že jej osobitné postavenie významne obmedzuje kontrolu, ktorú voči nej môže vykonávať BMI, a preto na ňu nemožno uplatňovať článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007.
- 116 V tomto ohľade po prvé uvádza, že je odlišným a samostatným právnym subjektom vo vzťahu k BMI, ktorá najmä nezasahuje do jej každodennej správy. Po druhé, tak žalobkyňa, ako aj jej riaditelia a zamestnanci podliehajú nariadeniu č. 423/2007 a iným reštriktívnym opatreniam, režimom sankcií a uplatniteľných úprav a rešpektujú ich. Po tretie, podľa anglického práva, majú riaditelia spoločnosti viaceré povinnosti voči tejto spoločnosti a nie voči jej akcionárom a neodôvodnené prepustenie riaditeľa je nezákonné. Po štvrté, ako banka Spojeného kráľovstva, žalobkyňa podlieha dohľadu FSA, najmä pokiaľ ide o jej vzťahy s BMI, ako aj menovanie a zloženie jej riadiaceho personálu. Ani žalobkyňa, ani jej riaditelia však nie sú predmetom správnych alebo disciplinárnych opatrení zo strany FSA, pričom jeden z cieľov tohto úradu spočíva v boji proti finančnej kriminalite, vrátane financovania terorizmu a šírenia jadrových zbraní. Po piate, žalobkyňa sa považuje za oprávnenú uzavrieť dohodu, na základe ktorej by žiadny z jej riaditeľov nemohol byť nahradený bez súhlasu oprávnených úradov.
- 117 Rada podporovaná vedľajšími účastníkmi konania sa odvoláva na judikatúru z oblasti práva hospodárskej súťaže na účely tvrdenia, že vzhľadom na to, že celé základné imanie žalobkyne vlastní BMI, žalobkyňa podlieha jej úplnej kontrole a z toho dôvodu nemá žiadnu skutočnú autonómiu pri určení smerovania svojich aktivít. V tomto ohľade uvádza, že je veľmi pravdepodobné, že riaditelia žalobkyne boli menovaní spoločnosťou BMI, jej sa zodpovedajú a táto spoločnosť ich môže prepustiť.

118 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska dodáva, že záväzok navrhnutý žalobkyňou nepostačuje na zabránenie toho, že BMI nad ňou vykonáva značnú kontrolu, preto je nepravdepodobné, že táto kontrola je exekutívna, môže byť kedykoľvek odvolaná a nemôže prevládať nad uplatniteľnými predpismi anglického práva spoločnosti.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

119 Najskôr je potrebné pripomenúť, že tento žalobný dôvod sa týka zákonnosti rozhodnutia, ktorým boli na určitý subjekt uplatnené reštriktívne opatrenia stanovené nariadením č. 423/2007. Táto okolnosť znamená, že spôsoby výkonu súdneho preskúmania Súdom prvého stupňa sú tie, ktoré sú uvedené v bode 46 vyššie.

120 V prejednávanych veciach vyplýva tak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ako aj z pripomienok, ktoré predniesla Rada na pojednávaní, že Rada sa rozhodla uplatniť článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 na žalobkyňu, pretože táto bola subjektom „vo vlastníctve“ BMI. Obsah tohto pojmu sa na prvý pohľad zdá presný, keďže odkazuje na účasť BMI na imaní žalobkyne. Je však opodstatnené pripomenúť, že na základe judikatúry citovanej v bode 61 vyššie, posúdenie dotknutého pojmu nesmie vychádzať len z jeho sémantického obsahu, ale okrem toho musí zohľadniť najmä existujúcu súvislosť medzi článkom 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 a cieľom, ktorý nariadenie č. 423/2007 sleduje, ako bol uvedený v bodoch 102 a 103 vyššie.

121 V dôsledku toho je vhodné preskúmať, či na základe toho, že žalobkyňa je vo vlastníctve BMI, sa môže s nezanedbateľnou pravdepodobnosťou podieľať na obídení účinkov opatrení prijatých voči jej materskému subjektu. V tejto súvislosti je opodstatnené, aby sa Súd prvého stupňa inšpiroval judikatúrou z oblasti práva hospodárskej súťaže, ktorá sa týka pripísateľnosti protiprávneho správania dcérskej spoločnosti jej materskej spoločnosti. V oboch prípadoch totiž ide o posúdenie, či na základe existencie rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti môže byť dcérska spoločnosť povinná

vykonávať pokyny materskej spoločnosti namiesto toho, aby si samostatne určila vlastné správanie (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora zo 14. júla 1972, Imperial Chemical Industries/Komisia, 48/69, Zb. s. 619, bod 133, a z 24. októbra 1996, Viho/Komisia, C-73/95 P, Zb. s. I-5457, bod 16), a to aj vtedy, ak správanie uložené materskou spoločnosťou nie je v prvom a druhom prípade identické.

122 Z tohto rozdielu okrem iného vyplýva, že pri výklade nariadenia č. 423/2007 treba uprednostniť skutočnosti týkajúce sa menovania pracovníkov voči iným skutočnostiam, ktoré sa zohľadňujú v rámci práva hospodárskej súťaže. Na to, aby rozhodujúco ovplyvnil správanie vlastneného subjektu, sa nátlak vykonávaný materskou spoločnosťou, uvedený v bode 103 vyššie, musí týkať hlavne riaditeľov a/alebo zamestnancov dcérskej spoločnosti.

123 V tomto ohľade okolnosť, že subjekt je v úplnom vlastníctve iného subjektu, vo všeobecnosti znamená, že posledný uvedený subjekt má právo menovať riaditeľov prvého subjektu, a teda môže vykonávať skutočnú kontrolu nad zložením riadiacich pracovníkov tohto subjektu a tým aj nad všetkými zamestnancami. Nemožno však vylúčiť, že za výnimočných okolností uplatnenie článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 na subjekt, ktorý je hoci aj v úplnom vlastníctve materského subjektu, nemožno odôvodniť vzhľadom na existenciu faktorov vyvažujúcich vplyv materského subjektu na dcérsky subjekt.

124 V prejednávaných veciach nie je sporné, že BMI vlastní celé základné imanie žalobkyne a preto má právo menovať a nahrádzať riaditeľov poslednej uvedenej. Môže tým vykonávať vplyv na zamestnancov žalobkyne. Za týchto okolností je opodstatnené konštatovať, že existuje nezanedbateľné riziko, že BMI môže prinútiť žalobkyňu, aby vykonávala transakcie zakázané nariadením č. 423/2007 tým, že vyvinie nátlak buď na jej riaditeľov, alebo prostredníctvom nich na iných zamestnancov žalobkyne. Preto treba preskúmať, či okolnosti uvedené žalobkyňou môžu vyvážiť tento vplyv.

- 125 V tomto ohľade, po prvé, skutočnosť, že žalobkyňa má vlastnú právnu subjektivitu a BMI nezasahuje do jej každodennej správy, nie je vôbec rozhodujúca. Tieto okolnosti totiž nespochybňujú vplyv, ktorý BMI vykonáva, či už priamo alebo nepriamo, na zamestnancov žalobkyne.
- 126 Po druhé skutočnosť, že žalobkyňa a jej zamestnanci rešpektovali reštriktívne opatrenia, režimy sankcií a iných platných predpisov a neboli voči nim v minulosti prijaté disciplinárne alebo správne opatrenia, takisto nie je rozhodujúca, a to z dôvodov uvedených v bode 105 vyššie. Rovnako, Súd prvého stupňa sa domnieva, že odstrašujúca povaha sankcií, ktorým podliehajú zamestnanci žalobkyne, nestačí najmä preto, že tieto opatrenia mohli byť prijaté na zakrytie nezákonnej povahy dotknutých transakcií, najmä prostredníctvom sprostredkovateľov, ktorých spojenie s BMI nie je známe.
- 127 Po tretie, analogicky k tomu, čo uvádza článok 71 vyššie, samotná existencia určitých povinností riaditeľov na základe anglického práva spoločností nezabezpečuje, že tieto povinnosti budú dodržané. Prípadné porušenie však možno zistiť až *a posteriori*, pričom existencia dotknutých povinností nemá preventívny účinok primeraný účinku reštriktívnych opatrení. Keďže žalobkyňa v tejto súvislosti navrhuje predložiť menovanie svojich budúcich riaditeľov na schválenie oprávnených úradov, je na mieste pripomenúť, že jednak nie je preukázané, že takýto postup by bol uskutočniteľný a v súlade s anglickým právom, a jednak v každom prípade nerieši situáciu súčasných riaditeľov žalobkyne, ktorí boli menovaní spoločnosťou BMI.
- 128 Napokon, po štvrté treba pripomenúť, že základným cieľom bankového dohľadu, ktorý vykonáva FSA, nie je dodržiavanie reštriktívnych opatrení, ktoré sa týkajú určitých subjektov, ale zachovanie stabilného, účinného a spravodlivého finančného systému. Ak tento cieľ zahŕňa určité aspekty spojené s finančnou kriminalitou, tieto sú zamerané na pranie špinavých peňazí, podvody a zneužívanie interných informácií. Naopak, zavedenie reštriktívnych opatrení a dohľad nad ich dodržiavaním, aj pokiaľ ide o opatrenia zavedené nariadením č. 423/2007, patrí priamo do právomoci HM Treasury

(ministerstvo financií Spojeného kráľovstva), ktoré na tieto účely zriadilo špeciálnu jednotku a ktoré je tiež zodpovedné za udeľovanie povolení na základe článkov 9 a 10 nariadenia č. 423/2007. Za týchto okolností dohľad, ktorý vykonáva FSA nad žalobkyňou, pokiaľ ide o jej vzťahy s BMI, ako aj menovanie jej riaditeľov a niektorých iných členov jej personálu, nemôže vykompenzovať vplyv, ktorý má na žalobkyňu jej materská spoločnosť.

- 129 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné vyvodiť záver, že Rada sa správne domnievala, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 je uplatniteľný na žalobkyňu. Tento žalobný dôvod musí byť teda zamietnutý.

O žalobnom dôvode založenom na porušení „zásady zákazu diskriminácie“

— Tvrdenia účastníkov konania

- 130 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje „zásadu zákazu diskriminácie“, pretože s ňou na jednej strane zaobchádza odlišne ako s bankami nachádzajúcimi sa vo vecne rovnakej situácii, a na druhej strane s ňou zaobchádza rovnako ako s bankami, ktoré sa nachádzajú vo vecne odlišnej situácii.

- 131 Žalobkyňa sa nachádza v situácii porovnateľnej so situáciou iných bánk Spojeného kráľovstva, najmä Persia International Bank plc a Bank Saderat plc (ďalej len „banka Saderat“), ktoré sú tiež dcérskymi spoločnosťami iránskych bánk patriacich Iránskemu štátu v Spojenom kráľovstve. Všetky tri banky mali byť na základe rezolúcie č. 1803 (2008) predmetom zvýšenej opatrnosti zo strany štátov, pričom banka Saderat tam bola navyše rovnako ako žalobkyňa výslovne spomenutá. Rovnako sa všetky nachádzajú na zozname United States Department of the Treasury (ministerstva financií Spojených štátov amerických) obsahujúcom súpis bánk podozrivých z vykonávania transakcií

v rozpore s platnými reštriktívnymi opatreniami a režimami sankcií. Finančné prostriedky však boli zmrazené jedine žalobkyni.

- 132 Na druhej strane však žalobkyňa z dôvodu zmrazenia jej prostriedkov podliehala tomu istému zaobchádzaniu ako Bank Sepah International plc, ktorá sa však nachádzala vo vecne odlišnej situácii. Hoci Bezpečnostná rada osobitne označila túto banku vo svojej rezolúcii č. 1747 (2007) ako subjekt zúčastňujúci sa na šírení jadrových zbraní, na základe svojej rezolúcie č. 1803 (2008) vyzvala štáty na zvýšenú obozretnosť len voči žalobkyni.
- 133 Rada podporovaná vedľajšími účastníkmi konania tvrdí, že neoznačila žalobkyňu z dôvodu, že je dcérskou spoločnosťou iránskej štátnej banky, alebo preto, že je spomenutá v rezolúcii č. 1803 (2008) alebo preto, že sa nachádza na zozname vyhotovenom United States Department of the Treasury. Hovorí, že v rámci svojho nezávislého hodnotenia vychádzala zo skutočnosti, že BMI poskytla finančnú podporu spoločnostiam zúčastňujúcim sa na šírení jadrových zbraní. Preto je porovnanie s Persia International Bank a bankou Saderat irelevantné.
- 134 Rada ďalej uvádza, že žalobkyňa sa nachádza v situácii porovnateľnej so situáciou Bank Sepah International plc, keďže tak materská spoločnosť tejto banky, Bank Sepah, ako aj BMI, sa zúčastnili na šírení jadrových zbraní. Z tohto dôvodu je zmrazenie ich finančných prostriedkov, ako aj prostriedkov ich dcérskych spoločností a pobočiek odôvodnené. V tomto ohľade Rada zdôrazňuje, že má právomoc prijímať autonómne rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov nad rámec opatrení uložených rezolúciami Bezpečnostnej rady a taktó uskutočňovať vlastnú politiku v oblasti zákazu šírenia jadrových zbraní.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

135 Podľa judikatúry totiž zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá je základnou právnou zásadou zakazuje, aby sa s porovnateľnými situáciami zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a s rozdielnymi situáciami rovnako, ibaže by takéto zaobchádzanie bolo objektívne odôvodnené (rozsudok Súdu prvého stupňa z 2. októbra 2001, Martinez a i./Parlament, T-222/99, T-327/99 a T-329/99, Zb. s. II-2823, bod 150).

136 Z preskúmania predchádzajúcich dôvodov vyplýva, že rozhodujúcim kritériom na vykonanie článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, a teda porovnávacím kritériom uplatňujúcim sa na účely určenia prípadnej existencii porušenia zásady rovnosti zaobchádzania je to, či je dotknutý subjekt vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) alebo písm. b) tohto nariadenia.

137 V prejednávaných veciach bola BMI v napadnutom rozhodnutí uznaná za subjekt podieľajúci sa na šírení jadrových zbraní, pričom v bode 30 vyššie sa dospelo k záveru, že dôvodnosť tohto zistenia nie je predmetom týchto sporov. Ako vyplýva aj z úvah rozvinutých v bodoch 119 až 129 vyššie, žalobkyňa je podnikom „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007. Za týchto okolností, aj za predpokladu, že Rada skutočne opomenula prijať opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov vo vzťahu k určitým podnikom vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektov uznaných ako podieľajúcich sa na šírení jadrových zbraní, ako sú Persia International Bank alebo banka Saderat, žalobkyňa sa na túto okolnosť nemôže platne odvolávať z dôvodov uvedených v bode 75 vyššie. Prvá výhrada žalobkyne sa teda musí zamietnuť.

138 Čo sa týka druhej výhrady, treba poukázať na to, že na rozdiel od žalobkyne, ktorej finančné prostriedky boli zmrazené na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, opatrenie týkajúce sa Bank Sepah International plc bolo prijaté na základe článku 7 ods. 1 tohto nariadenia. Z tejto okolnosti vyplýva, že výhrada je neúčinná v súvislosti

s údajným porušením zásady rovnosti zaobchádzania v rámci uplatnenia článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, keďže predmetné ustanovenie sa uplatnilo len v jednom z dvoch prípadov uvedených žalobkyňou. Napokon žalobkyňa ani netvrdí, že by sa materská spoločnosť Bank Sepah International plc nezúčastnila na šírení jadrových zbraní. Preto ani nepreukazuje, že by sa v tomto ohľade nachádzala v situácii, ktorá je vecne odlišná od situácie Bank Sepah International plc.

139 Preto sa tento žalobný dôvod musí zamietnuť.

O žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

— Tvrdenia účastníkov konania

140 Žalobkyňa pripomína, že článok 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007 ukladá povinnosť odôvodnenia, ako aj podmienky, ktoré musí podľa judikatúry spĺňať odôvodnenie rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje zmrazenie finančných prostriedkov. Ďalej tvrdí, že v prejednávaných veciach Rada až vo svojich pripomienkach k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia predloženému vo veci T-246/08 R uviedla dôvod, pre ktorý boli zmrazené finančné prostriedky žalobkyne, konkrétne to, že je pod kontrolou BMI, ktorá sa podieľala na financovaní šírenia jadrových zbraní, a zmrazenie finančných prostriedkov bolo preto nevyhnutné na zaručenie účinnosti opatrení prijatých voči BMI. Napadnuté rozhodnutie teda nebolo odôvodnené vo vzťahu k žalobkyňi.

141 V tomto kontexte žalobkyňa v reakcii na tvrdenie Francúzskej republiky, podľa ktorého nie je nevyhnutné označiť v prílohe V nariadenia č. 423/2007 subjekty vo vlastníctve alebo pod kontrolou dotknuté opatreniami na zmrazenie finančných prostriedkov,

uvádza, že takýto prístup by tretím osobám zabránil overiť, či „nespolupracujú“ s takýmito subjektmi a teda či nevykonávajú transakcie zakázané uvedeným nariadením.

- ¹⁴² Rada podporovaná vedľajšími účastníkmi konania tvrdí, že pokiaľ sa zmrazenie finančných prostriedkov určitého subjektu týka aj dcérskych spoločností v jeho vlastníctve alebo pod jeho kontrolou, nie je nevyhnutné uvádzať osobitné dôvody na zmrazenie finančných prostriedkov každej z dcérskych spoločností. V dôsledku toho sa domnieva, že v napadnutom rozhodnutí stačilo uviesť osobitné a individuálne dôvody týkajúce sa BMI. Francúzska republika v tomto ohľade dopĺňa, že takisto nie je nutné, aby sa mená všetkých dcérskych spoločností objavili v rozhodnutí o uložení opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov prijatom na základe nariadenia č. 423/2007, keďže dotknuté rozhodnutie sa na ne uplatňuje automaticky.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- ¹⁴³ Povinnosť odôvodniť akt spôsobujúci ujmu, ako je upravená v článku 253 ES a v prejednávanej veci osobitne v článku 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007, má za cieľ jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie dôvodné alebo či má prípadne vady umožňujúce napadnúť jeho zákonnosť na súde Spoločenstva, a jednak umožniť súdu Spoločenstva vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu. Takto stanovená povinnosť odôvodnenia predstavuje základnú zásadu práva Spoločenstva, od ktorej je možné sa odchýliť iba vzhľadom na naliehavé dôvody. Odôvodnenie preto v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako akt, ktorý jej spôsobuje ujmu, pričom jeho absenciu nemožno napraviť tým, že sa dotknutá osoba dozvie dôvody aktu v konaní pred súdom Spoločenstva. Navyše rešpektovanie povinnosti odôvodnenia je o to dôležitejšie v prípade prvého rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov subjektu, pretože predstavuje jedinú záruku umožňujúcu dotknutej osobe účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré má k dispozícii pre napadnutie zákonnosti predmetného rozhodnutia, vzhľadom na to, že nedisponuje právom na vypočutie pred jeho prijatím (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Organizácia mužzahedínov iránskeho ľudu/Rada, už citovaný, body 138 až 140 a tam citovanú judikatúru).

144 Preto pokiaľ tomu nebránia naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti Spoločenstva alebo jeho členských štátov alebo udržiavania ich medzinárodných vzťahov, je Rada povinná na základe článku 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007 oznámiť dotknutým subjektom osobitné a konkrétne dôvody prijatia rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, akým je aj napadnuté rozhodnutie. Musí tak uviesť skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí právne odôvodnenie opatrenia, a úvahy, ktoré ju viedli k jeho prijatiu. V najväčšej možnej miere musí byť toto odôvodnenie oznámené buď súčasne s prijatím dotknutého opatrenia, alebo čo najskôr po tomto prijatí (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, už citovaný, body 143 až 148 a tam citovanú judikatúru).

145 Odôvodnenie však musí byť prispôsobené povahe sporného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená v závislosti od okolností daného prípadu, najmä obsahu aktu, charakteru uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže dostatočný charakter odôvodnenia musí byť posúdený nielen vzhľadom na text aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť. Osobitne akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý bol dotknutej osobe známy a ktorý jej umožňuje pochopiť dosah opatrenia, ktoré bolo vo vzťahu k nej prijaté (pozri rozsudok Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, už citovaný, bod 141 a tam citovanú judikatúru).

146 Ako vyplýva z bodov 61 až 67 vyššie, uplatnenie článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007, ktoré je v prejednávaných veciach sporné, si vyžaduje, aby bol dotknutý subjekt vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za zúčastneného na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) alebo písm. b) tohto nariadenia, pričom Rada posudzuje z prípadu na prípad, či je dotknutý subjekt „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“. V dôsledku sa toho odôvodnenie, ktoré je Rada povinná poskytnúť, okrem uvedenia právneho základu prijatého opatrenia týka práve tejto okolnosti. V tomto kontexte treba zamietnuť tvrdenie Francúzskej republiky, podľa ktorého nie je potrebné v rozhodnutiach uplatňujúcich článok 7 ods. 2 uvedeného nariadenia uvádzať mená subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou, na ktoré sa vzťahujú opatrenia na

zmrazenie finančných prostriedkov. Ak by totiž tento výklad bol prijatý, dotknuté podniky by neboli schopné oficiálnymi prostriedkami zistiť, že sa na ne uplatňujú opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov, ani sa oboznámiť s dôvodmi, pre ktoré sa Rada domnievala, že sú subjektmi „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“. Rovnako by ani tretie osoby neboli schopné overiť pôsobnosť *ratione personae* prijatých opatrení. Takáto situácia by však bola nezlučiteľná tak s povinnosťou odôvodnenia, ktorú je Rada povinná dodržiavať, ako aj so zásadami právnej istoty a transparentnosti.

147 V prejednávanych veciach Rada v nadpise napadnutého rozhodnutia, ako aj v jeho odôvodnení č. 2 uviedla, že prijaté opatrenia sa zakladajú na článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007. V bode 4 tabuľky B prílohy napadnutého rozhodnutia konštatovala, že BMI sa podieľala na šírení jadrových zbraní, pričom sa opierala o dôvody uvedené v bode 11 vyššie. Nakoniec v bode 4 tabuľky B prílohy napadnutého rozhodnutia uviedla žalobkyňu medzi „pobočkami a dcérskymi spoločnosťami“ BMI.

148 Za týchto okolností sa Súd prvého stupňa domnieva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je, čo sa týka žalobkyne, bez ohľadu na svoju osobitnú stručnosť dostačujúce vzhľadom na judikatúru citovanú v bodoch 143 až 145 vyššie. Po prvé totiž žalobkyňa mohla v napadnutom rozhodnutí identifikovať článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007 ako právny základ opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov, ktoré sa jej týkalo, pretože na jednej strane bol článok 7 ods. 2 tohto nariadenia uvedený ako ustanovenie, ktoré sa vykonáva napadnutým rozhodnutím, a na druhej strane v ňom bola žalobkyňa označená ako jedna z „pobočiek a dcérskych spoločností“ BMI, z čoho vyplýva, že článok 7 ods. 2 písm. d) uvedeného nariadenia, ktorý sa osobitne uplatňuje na subjekty vo vlastníctve alebo pod kontrolou, a teda najmä na dcérske spoločnosti, sa voči nej uplatnil.

149 Po druhé, napadnuté rozhodnutie výslovne uvádza dôvody, pre ktoré sa Rada domnievala, že BMI sa podieľa na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 423/2007.

150 Po tretie, zo skutočnosti, že žalobkyňa bola v napadnutom rozhodnutí uvedená medzi „pobočkami a dcérskými spoločnosťami“ BMI vyplýva, že Rada sa domnievala, že vzhľadom na skutočnosť, že jej základné imanie bolo v plnom rozsahu vo vlastníctve BMI, žalobkyňa bola v jej „vlastníctve“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007.

151 Záver, podľa ktorého je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia dostatočné, navyše podopiera obsah návrhu vo veci T-246/08. V tomto návrhu totiž žalobkyňa tvrdila, že bola z právneho a funkčného hľadiska samostatná vo vzťahu k BMI a že jej nemožno pripisovať údajnú účasť BMI na šírení jadrových zbraní. Tiež uviedla, že zmrazenie jej finančných prostriedkov nebude mať žiaden vplyv na šírenie nukleárných zbraní, najmä preto, že by v každom prípade vykonala napadnuté rozhodnutie tým, že by zmrazila všetky prostriedky BMI, ktoré mala v držbe, a prerušila všetky transakcie s BMI. Z tejto argumentácie vyplýva, že v okamihu podania svojej prvej žaloby si žalobkyňa bola vedomá vzťahu medzi zmrazením jej finančných prostriedkov a účasťou na šírení jadrových zbraní vytýkanou jej materskej spoločnosti BMI.

152 Vzhľadom na predchádzajúce treba tento žalobný dôvod zamietnuť a v dôsledku toho zamietnuť žalobu ako celok.

O trovách

153 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže

žalobkyňa nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania vrátane trov konaní o nariadení predbežných opatrení, v súlade s návrhmi Rady.

¹⁵⁴ V zmysle článku 87 ods. 4 prvého odseku rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, Francúzska republika a Komisia preto znášajú vlastné trovy konania vrátane trov konaní o nariadení predbežných opatrení.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloby sa zamietajú.
2. **Melli Bank plc znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Radou Európskej únie vrátane trov konaní o nariadení predbežných opatrení.**

3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, Francúzska republika a Komisia Európskych spoločenstiev znášajú vlastné trovy konania vrátane trov konaní o nariadení predbežných opatrení.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. júla 2009.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 2637
Reštriktívne opatrenia voči Iránskej islamskej republike	II - 2638
Napadnuté rozhodnutie	II - 2640
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 2641
Právny stav	II - 2645
O prípustnosti	II - 2645
O prípustnosti tvrdení žalobkyne, podľa ktorých sa BMI nezúčastňuje na financovaní šírenia jadrových zbraní	II - 2645
O prípustnosti námietky nezákonnosti, ktorú uviedla žalobkyňa	II - 2646
O veciach samých	II - 2648
O intenzite súdneho preskúmania	II - 2649
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 2649
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 2649
O výklade článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007	II - 2650
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 2650
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 2654
O námietke nezákonnosti týkajúcej sa článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007	II - 2659
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 2659
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 2663
O povahe žalobkyne ako subjektu „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 423/2007	II - 2669
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 2669
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 2670
	II - 2683

O žalobnom dôvode založenom na porušení „zásady zákazu diskriminácie“	II - 2673
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 2673
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 2675
O žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia	II - 2676
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 2676
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 2677
O trovách	II - 2680